

„ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ”
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ετησία δραχμαὶ 20.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ δραχμαὶ 2.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη ἀριθ. 22α

ΤΕΥΧΟΣ 249—252
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1921 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1922

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κριὸς καὶ ἀπόκριος, διήγημα ὑπὸ Χ. Χρηστο-
βασίλη.

Λεονάρδος Δα - Βίντσι, μελέτη ὑπὸ Α. Φα-
ρινέλλι.

Βραδυσάσματα, ποίημα ὑπὸ Α. Καρνάρου.

Ξένη κίνησις.

Ὁ Μονόλογος, ἀνάμνησις ὑπὸ Ἀμαράντου.

Ἡ “Δόξα”, τοῦ Μ. Ροστάν.

Ἀντίλαλοι.

Ἀθηναῖκα στιγμιότυπα (Πρόοδος !—Ὁ νεό-
πλουτος) ὑπὸ Δ. Ι. Καλογεροπούλου.

Τὸ διαμάντι, πεζὸν ποίημα ὑπὸ Ἀθηνᾶς Ταρ-
σούλη.

Ἀνδρέας Σενιέ, κριτικὴ μελέτη Ἀνατόλ Φράνς.
Περιπέτεια ἔργων τέχνης.

Γράμματα καὶ Τέχνη.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Βυζαντινὴ πόρπη.

Ἑλλ. ἀρχαιοῦτες ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Ἀργυριοὶ φρουροί.

Ὁ Ἑλλήν. στρατὸς διαβαίνων τὸν Σαγγά-
ριον.

Ἐνεκὰ τῆς κχθυστερήσεως τῆς ἐκδόσεως
τῆς «Πινακοθήκης» διὰ λόγους ἀνωτέρους τῆς
θελήσεώς μας, ἐκδίδομεν διμηνια τεύχη. Πρὸς
ἀναπλήρωσιν αὐτῶν, μὴ ἐκδοθέντων ἐγκαίρως,
θὰ διανείμωμεν δωρεὰν δύο νεώτατα φιλολο-
γικὰ βιβλία, τὸ ἄρτι ἐκδοθέν «Τὶ σκέπτομαι»
ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Ι. Σιδέρη καὶ τὸ ὑπὸ ἐκτύπω-
σιν «Διὰ τὴν Πατρίδα» ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Ι. Κολ-
λάρου, ἀμφότερα ἔργα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς
«Πινακοθήκης» κ. Δημ. Καλογεροπούλου.

Τὰ ἔργα ταῦτα θὰ ἀποσταλοῦν πρὸς τοὺς
συνδρομητὰς τῆς «Πινακοθήκης» ὅσοι ἔχουν
πληρώσει τὴν συνδρομὴν τοῦ λήξαντος ἔτους
ὡς καὶ πρὸς πάντας ὅσοι πληρώσουν αὐτὴν
μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐ. ε. Τοιοῦτοτρόπως ἐκ-
τὲς τῶν τευχῶν τῆς «Πινακοθήκης» οἱ συνδρο-
μηταὶ θὰ λάβουν ἐλευθέρα ταχυδρομικῶν τε-
λῶν, δύο κομψὰ καὶ ἐπικαιρὰ βιβλία, ἅτινα θὰ
συμπληρώσουν τὴν ἀξίαν τῆς ἐτησίας συνδρο-
μῆς τοῦ ΚΑ' ἔτους.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἡ Ἰταλικὴ ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ ἐνήργησεν ἀνα-
σκαφὴν ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως.
ἄνωθεν τοῦ ὀπισθίου τοίχου τῆς Στοᾶς τοῦ Εὐμένους
καὶ πρὸς Δ. τοῦ Ἀσκληπείου, ἐν ἣ θέσει πρὸ εἰ-
κοσσετίας καὶ πλέον ὁ καθηγητὴς κ. Σκιαῶς εἶχε ἀνα-
καλύψῃ προϊστορικὸν τινὰ τάφον. Ἦδη ἀπεκαλύφθη
ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου ἐπιπέδου προϊστορικὴ οἰκία,
ἀνήκουσα εἰς τὴν καλουμένην *Νεολιθικὴν* περίοδον,
ἐντὸς κοιλώματος ὅπερ κατεχώσθη μὲ λίθαινα καὶ χῶ-
μα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστρώθη ἀργιλώδης γῆ πεπιεσμένη,
ἣτις ἐσχημάτισε στερεὸν ἔδαφος, κάτωθεν τοῦ ὁποίου
ὑπάρχει στρώμα ἐξ ἀνθρακίως καὶ τέφρας, προερχόμε-
νον πιθανὸν ἐκ δοκοῦ καὶ ξυλείας ἀποτεφρωθείσης
κατὰ τινα πυρκαϊάν. Πρὸς τὸ νότιον μέρος ὑπάρχει
τοίχος ἐξ ἀργιλώδους χρώματος, ὅστις χρησιμεύει ὡς
ἀνάλημμα. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς οἰκίας
ἔσωθεν εὐρέθησαν πολλοὶ ἀνθρακες καὶ τέφρα,
ἅτινα ποσέρονται ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἐστίας. Ἀνευρέθη-
σαν ἐπίσης πλείστα τεμάχια ἐκ νεολιθικῶν ἀγγείων,
ὅσα ὥων, λεπίδες καὶ ἄνωκα βελῶν ἐξ ὀψιανοῦ λί-
θου, μικρὸς πέλεκυς ἐκ πρᾶσινοῦ λίθου, ἐξάρτημα
ἐκ στεατίνου κλπ. Ἐν γένει τὰ εὐρήματα ταῦτα πα-
ρουσιάζουσι μεγάλας ὁμοιότητας πρὸς τὰ τοῦ Σέσκλου
καὶ Διμινίου τῆς Θεσσαλίας, μαρτυροῦσι δὲ ὅτι κατὰ
τοὺς σκοτεινοτάτους ἐκείνους αἰῶνας ὁ πρωτογενὴς
οὗτος πολιτισμὸς ἦτο ἐξηπλωμένος ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ
τῆς Πίνδου μέχρι τοῦ Ταινάρου.

— Ὁ ἐπιμελητὴς ἀρχαιοτήτων κ. Σπ. Μαρινάτος
ἐδώρησεν εἰς τὸ Μουσεῖον Ἀργοστολίου μικρὰν εἰ-
κόνα παριστάσαν τὴν προσκύνησιν τῶν Μάγων διὰ
θανάσεως μικρογραφίας, ἔργον τῶν ἀρχῶν τοῦ ΙΗ'
αἰῶνος καὶ θέμα σπάνιον ἐν φορηταῖς εἰκόσι, γνωστὸν
δὲ μόνον ἐν τοιχογραφίαις.

— Ὁ ἐπιμελητὴς Κεφαλληνίας κ. Ν. Γιαννόπου-
λος ἐκόμισεν εἰς τὸ Μουσεῖον Ἀργοστολίου μεγάλην
εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἀριστεροκρατούσης ἐκ τοῦ παρεκ-
κλητοῦ Ἀγ. Βασιλείου τοῦ χωρίου Καλλιγᾶτων, ἔρ-
γον τοῦ διασήμου ζωγράφου Ἀνδρέου ἱερέως Καρνα-
τινοῦ, τοῦ 1701.

— Ἀνεκαλύφθη παρὰ τὰ Φωκᾶτα τοῦ Ἀργοστο-
λίου ἀρχαῖος ἑλληνικὸς τάφος, ἐν ᾧ εὐρέθησαν ἀγγεῖα
λύχνιο 5, ἐγχειρίδιον, δισκάριον χαλκοῦν καὶ εἰς σκύ-
φος Μεγαρικὸς μετ' ἐκτύπων παραστάσεων.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Φεμινιστρία.— Κάποιος ἀρχαῖος συγγραφεὺς εἶπε:
Ἐναρετωτέρα γυνὴ εἶνε ἐκείνη, περὶ ἧς οὐδεὶς γίνε-
ται λόγος. Πῶς συμβιβάζεται αὐτὸ μὲ τὴν ψήφον;

Συνδρομητῇ.— Ἡ λέξις ψυχάρι ὑπάρχει εἰς τὸν
Ἑρατοκριτον καὶ σημαίνει λυχνιοβίστης (ἐντομον
περιπτάμενον περὶ τὸν λύχνον). Ἀλλὰ μῶπως καὶ ὁ
Ψυχάρης δὲν εἶνε μὲ τὴν γλῶσσαν τοῦ φωτοσβέστης
δηλ. λυχνιοβίστης ὡς θὰ ἐλέγαμεν τὸν Ψυχάρην εἰς
τὴν καθαρεύουσαν;

Περίεργον.— Τοὺς στίχους τοῦ δημοφίλου «Τοῦ
Ἀητοῦ ὁ γυνὴς», εἶχε γράψῃ ἐρασιτέχνης ποιητὴς, ὁ
διευθυντὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ τηλεγραφείου κ. Θεοφανί-
δης. Τοὺς ἐμελοποίησεν ὁ κ. Καίσαρης καὶ οὕτε ὁ
στιχογράφος οὕτε ὁ συνθέτης ἐφαντάζοντο ὅτι μίαν
ἡμέραν τὸ θούριον ἐκεῖνο θὰ ἐγίνετο Βασιλικὸν ἐμβα-
τήριον.